

den højtærede Forsvarsminister kan jo belære mig om, hvad der er hans egentlige Mening, om Musikken er unødvendig eller nødvendig.

Formanden: Tingets Samtykke udkræves til, at Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds for tredje Gang tager Ordet under denne Behandling. Hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Slengerik: Jeg tror, at det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) har ganske Ret i den Maade, hvorpaa han karakteriserede Forholdet mellem de to ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) og det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), nemlig at det var som et Slags Ægteskab. (Afbrudelse: Opløst!). Opløst og maaske indgaaet igen. De udfyldte hver sin Plads i Ægteskabet. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds har vistnok faaet Mandens Gerning. Han stormer mandeligt frem paa Slagmarken ved Gravelotte, og der tager han sig udmærket godt ud. Den mere feminine Del af Ægteskabet tilfalder saa det ærede Medlem fra Frederiksværk: han besøger Indbydelsen til Koncerten i Raadhushallen. Men hvad — saa har hver faaet den Plads, der passer vedkommende bedst, og det er der ikke noget at sige til.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til hver af Parterne i dette Ægteskab. Det ærede Medlem fra Frederiksværk sagde, at der ikke ved Hærloven var lukket af for Bevarelsen af Militærmusikken. Nej, jeg gad se den Lov, der lukkede af for, at Loven kunde forandres. Noget saadant har man selvfølgelig ikke gjort. Man har ikke sat ind i Hærloven en Paragraf, gaaende ud paa, at den i denne Lov indeholdte Bestemmelse om Militærmusikken aldrig kan forandres. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem fra Frederiksværk anser Militærmusikken for at være en meget væsentlig Del af Militærvæsenet. Det er der ikke noget at sige til. Men saa væsentlig en Del af Militærvæsenet tror jeg dog ikke, at Lovgivningsmagten anser den for at være, at den har anset det for nødvendigt at sætte en saadan Aflukningsparagraf ind i Hærloven. Jeg er tilbøjelig til at se Sagen paa samme Maade som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), og jeg er ogsaa tilbøjelig til at

bruge de samme stærke Udtryk — men jeg gør det ikke. Jeg fristes — men jeg falder ikke for Fristelsen, for jeg ved, at Formanden vilde ikke tilgive mig, om jeg faldt for denne Fristelse. Jeg kan ikke se rettere end, at naar man i sin Tid stillede det som Betingelse for at faa Militærløvene vedtagne, at Militærmusikken skulde indskrænkes, maa alle honnerte Mennesker kunne forstaa, at naar Militærmusikken blev indskrænket, og dette netop bidrog til, at Militærløvene bleve vedtagne, saa er det ikke ganske pænt kort efter at stille Forslag om, at nu skal Militærmusikken udvides igen, fordi man nu ikke risikerer noget ved det, da man har faaet trukket de Love igennem, som skulde trækkes igennem ved, at Militærmusikken blev indskrænket. Jeg kan ikke se, at det er saa forfærdelig honnet, men jeg tør ikke bruge noget stærkt Udtryk om det.

Hvis man i 1909 fra deres Side, som gennemførte det øvrige Militærvæsens Udvidelse og Militærmusikkens Indskrænkning, havde sagt: Vi stille ganske vist Forslag om Indskrænkning af Militærmusikken, men det har ikke saa meget at sige, for det første af den Grund, at vi spare egentlig ikke noget ved det. — det var jo den højtærede Forsvarsministers Argument forleden Dag —, og for det andet af den Grund, at naar der er gaaet et Aar eller to, stille vi Forslag om at faa Militærmusikken udvidet igen — hvis man var optraadt saaledes, var man maaske ikke optraadt saa klogt overfor Opnaelsen af det Formaal, man ønskede at opnaa, men saa var man optraadt ærligt. Det forekommer mig, at man i Stedet for har sagt i 1909: Hvis vi skulle have disse Militærlove gennemførte i den ønskede Skikkelse, ere vi nødtte til at spare, og vi ville gerne have, at Vælgerne skulle vide, at vi ville spare, da der rimeligvis ikke er saa længe til Valget — det var der nemlig ikke den Gang, thi denne Forhandling fandt Sted i April 1909 —, og derfor maa vi virkelig sige, at det er vor Hensigt at spare, og vi spare da ved at indskrænke Militærmusikken. Men naar vi naa til 1911, og Valget er vel overstaaet, saa tale vi ikke længer om at spare, for saa have vi faaet Loven gennemført, og der er langt til næste Valg.

Der staaar ganske vist ikke i Hærloven en Paragraf, der forbyder at udvide Militærmusikken; men naar man tager de Omstændigheder, under hvilke den blev indskrænket den Gang, og de Udtalelser, der faldt den Gang, i Betragtning, maa man